1848. No. 52.

DRENTSCHE COURANT.

Vrijdag, den 30 Junij.

De jaargang dezer Courant kost *f* 6 te Assen, en buiten Assen **met vrachtvrije bezorging** *f* 6.60. De prijs der advertentiën, buiten 't zegelregt, is 15 cents bij de eerste en 7½ cents bij herhaalde plaatsing voor elken regel.

Nederland.

Alvorens de ontwerpen van grondwetsherziening artikelsgewijze te behandelen, overwegen de afdeelingen der Tweede Kamer eenige hoofdpunten, nml. 't inkomen der kroon, den Raad van State, de regtstreeksche verkiezingen, 't regt van placet enz. Daarbij naderen, schijnt het, de voorstanders van uiteenloopende beginsels meer tot elkander, dan bij den grooten strijd van meeningen buiten de Kamer verwacht werd.

Men verneemt dat het berigt door de dagbladen verspreid, betrekkelijk de voortedragen belasting op de inkomsten, zoo als het is medegedeeld, ongegrond is.

De 2de haringjager is den 26 te Maassluis aangekomen, met ruim 53 ton. De vangst was nog schraal.

ZM. heeft eervol ontslagen, bij de rustende schutterij in Drenthe, 2de battaillon, staf, *W. G. Kramer* als officier van gezondheid der 2de klasse.

ZM. heeft benoemd tot president der Alg. herv. Synode Ds *Verwey*, pred. te Leiden; tot vicepresident Ds *Wildschut* pred. te Amsterdam; tot secundus van den vicepresident Ds *Mounier* pred. bij de waalsche gemeente te Amsterdam.

Aan al de ministeriën zal, verzekert men, 't getal ambtenaren worden verminderd.

De Overijsselsche Spoorwegmaatschappij zal van de regering geregtelijk terugvorderen de gestorte waarborggelden. De regering wilde de helft daarvan teruggeven, mits in bezit krijgende de plans, kaarten enz. tot den ontworpen spoorweg betrekkelijk.

Op de dezer dagen te Tiel gehouden algemeene vergadering der Geldersche Maatschappij van Landbouw, is door 't bestuur derzelve een algemeen verslag over den toestand van den landbouw in Gelderland uitgebragt, waaruit wij 't volgende overnemen:

»Ondanks den verbazend grooten uitvoer van vee, wordt in den veestapel vermeerdering in plaats der gevreesde vermindering bespeurd.

»Engelsche varkens worden meer en meer gezocht; weldra zullen onze inlandsche rassen, even als in Overijssel, geheel veranderd zijn. De ingenomenheid van vele landlieden tegen 't engelsche ras, ontstaat uit verwarring van 't engelsche varken met het zoogenaamde chinesche of siamesche, dat reeds zeer lang, ook hiertelande, bekend is, maar geen voordeel oplevert, doordien het minder zwaar wordt en dunner spek aanzet.

»De vele heide-ontginningen op de Veluwe en de voortgaande verdeeling der markegronden in 't Zutphensche, zullen 't aantal schapen aanhoudend doen afnemen. Wij verheugen ons daarover: want zoo de schapen niet anders kunnen gehouden worden dan onder voorwaarde dat duizenden bunders heide onbebouwd blijven, is het beter 't wolvee naar Australie te deporteren. Iets anders is schaapsteelt met stalvoedering en gedeeltelijke beweiding op bebouwde gronden; dit vormt meer en meer een onderwerp van nadenken onzer verlichtste landbouwers, eene vraag die de ondervinding moet beantwoorden, en waarover al meer en meer proeven genomen worden. Dat schapen geheel op stal vetgemest kunnen worden, is niet meer twijfelachtig, maar 't is nog geenzins bewezen, dat zij geheel hun leven aanhoudend, zonder ziekten en met voordeel, zoodanig op stal gehouden kunnen worden, als bij 't rundvee 't geval is. 't Veluwsche schaperas heeft groote deugden; bij 't invoeren van stalvoedering is 't evenwel mogelijk, dat 't Vriesche of wel een Engelsch ras beter uitkomsten oplevert.

»In de zandstreken van Gelderland verdwijnen de markegronden meer en meer; en ook in 't afgeloopen jaar zijn in 't graafschap Zutphen eenige duizenden bunders heidegrond eigendom geworden van bijzondere personen. Op de Veluwe mede gaat men aanhoudend voort, hetgeen eigendom der gemeenten is geworden, te verkoopen, en alzoo den eersten en onontbeerlijken stap te doen tot bebouwing dezer woeste gronden. Zoolang er ongedeelde grond tot gemeenschappelijk gebruik voor den landbouwer aanwezig is, mogen wij van dezen geene verbetering in den akkerbouw van eenig belang te gemoet zien. Maar zoodra de grond bijzonder eigendom wordt, is de kiem gelegd tot alle verbeteringen, en 't schooner vee, de welgevoede paarden, de afschaffing der noodlottige garfpachten, het langzamerhand verlaten van 't drieslagstelsel, de meerder zorg aan kunstweiden besteed, die men alom in de verdeelde marken aantreft, bewijzen, dat 't gemeenschappelijk gebruik der veldgronden de hoofdoorzaak van 't kwaad is.

»De ongelukkige toestand onzer geldmarkt heeft eene schoone onderneming, vooreerst althans doen opgeven. 't Plan eener groote landverbeteringsmaatschappij door aan- of afvoer van water, vond aanvankelijk zooveel deelneming, dat de ontwerpers gegronde hoop vatteden op 't slagen hunner pogingen. 't Plan was eene vereeniging te vormen, ten doel hebbende kapitaal en bekwaam personeel te leveren, ten einde, ten behoeve van grondeigenaren en onder beding van eenig genot in de te verkrijgen winsten, 1° landerijen aan gebrekkige waterloozing lijdende, door stoomwerktuigen daarvan te verlossen, 2° 't vloeijen van hooilanden intevoeren, met of zonder toepassing van werktuigen, en 3° woeste gronden te ontginnen door besproeijing met slibbe-houdend rivierwater.

»Gelderland mag met zelfvoldoening op den staat zijner houtteelt zien. De verdeeling der gemeentegronden doet houtgewassen aankweeken op plaatsen vroeger alleen bestemd voor schapeweide en plaggezigt, en ook in 't verleden jaar zijn, vooral op de Veluwe, hoogst belangrijke sommen voor de houtteelt besteed. Houtteelt, 't zaaijen en aanplanten van dennen in de eerste plaats, is op verre de meeste Geldersche woeste gronden de eenige voordeelige wijze van ontginning; en wat philanthropische voorstanders van zoogenoemde binnenlandsche kolonisatien ook beweren, zij kunnen niet becijferen dat op aanmerkelijken afstand van bevaarbare

rivieren of kanalen, dat op de hooge Veluwe, landontginning door akkerbouw met voordeel ondernomen kan worden. Dennebosschen daarentegen vereischen zoo geringe eerste uitgaven, geven zoo zeker althans de gedane uitgaven terug, en bereiden den bodem zoo uitstekend tot edeler culturen, dat men niet genoeg kan aanraden, alle ontginningen op onze heidevelden met dennen te beginnen.

» Wij mogen niet verzwijgen dat in 't vorig jaar bij Apeldoorn eene reusachtige proeve ondernomen is, die het zooeven gezegde, zoo wij hopen, deels zal logenstraffen: de ontginning nml. van den hr MOORREES op zijn goed *Hohenheim*. De 50 bunders zeer goede rogge, staande waar voor één jaar nog heide groeide, de opbrengst aan gemeste kalven van een 70 uitmuntende melkkoeijen, de opbrengst van een 100tal schapen, kunnen dit jaar reeds den stouten ondernemer eenige tegemoetkoming verschaffen; maar ons, aan kleine akkerbouwontginningen gewend, is het moeijelijk inte zien dat hier vooruitzigt is op zuivere winst. Overigens is de ligging van 't landgoed, nabij een straatweg en de Deventer markt, te gunstig, om uit 't slagen dezer onderneming onvoorwaardelijk te besluiten tot dergelijke landontginningen op meer afgelegen heidegronden.

» Wij wenschen dat de hr MOORREES de juiste uitkomsten zijner onderneming publiek make. Gelukt zij en kan elk zich daarvan door cijfers overtuigen, dan zal gewis menigeen hem navolgen. Want 't is hiertelande niet gebrek aan kapitalen, dat dergelijke werken belemmert, doch de maar al te zeer op ondervinding steunende vrees, dat kapitalen daarin gestoken, verloren gaan."

Assen, 29 Junij.

Bij deurwaardersacte van den 3 dezer, heeft mr *W. Goedkoop* tegen een dwangbevel, tegen hem uitgevaardigd voor het nog door hem verschuldigde bedrag van ƒ 2.25 op den aanslag ter somma van ƒ 81.20 wegens personele belasting over het dienstjaar 184$^{7}/_{8}$, verzet gedaan en voor de regtbank alhier buiten-effect-stelling van dat dwangbevel geëischt, en wel op gronde: dat gemeld bedrag van ƒ 2.25 berekend is voor vier opcenten buitengewoon voor de daarstelling van een fonds tot den aanleg van kanalen in Drenthe; dat voor die vier opcenten geene wet bestaat, waarbij derzelver heffing wordt toegestaan: dat men geene bevoegdheid heeft opcenten als *Rijks*-belasting te heffen, waarvoor geene wet bestaat, en mitsdien die heffing is ongrondwettig; dat het middel van parate executie alleen is toegestaan ter invordering van Rijks-belastingen, dat is belastingen uit krachte van eene wet wordende geheven; dat dus de toepassing van het middel van parate executie op de invordering der bedoelde vier opcenten is onwettig.

In deze zaak is den 26 door partijen conclusie genomen.

De pleidooijen zullen gehouden worden na afloop der vacantie in de maand September.

Onder de punten van behandeling in de aanstaande vergadering der Provinciale Staten van Drenthe verneemt men dat mede voorkomt eene aanvraag van het Asser Departement der Maatschappij ter bevordering van Nijverheid om eene subsidie ten behoeve der te Assen gevestigde school voor industrieel onderwijs, de eenige inrigting van dien aard in Drenthe. Wanneer men let op het nut van zoodanige school voor handwerkslieden in een gewest, hetwelk zoo zeer ontwikkeling behoeft, twijfelen wij niet of de Staten zullen in het belang der nijverheid en algemeene welvaart eene ondersteuning verleenen.

De hr *J. F. Nieuhoff*, Med. et Art. Obst. Dr te Koevorden, die zijne diplomata niet had doen viseren en wiens naam dus niet op de lijst van bevoegd erkende geneeskunstoefenaren in Drenthe voorkwam, werd voor de Arrond. Regtb. te Assen beklaagd als hebbende in Koevorden de verloskunde uitgeoefend zonder daartoe bevoegdheid te hebben. Hij werd daarom bij twee vonnissen der Regtbank tot boete veroordeeld en zulks bij verstek. Op het tegen die vonnissen door hem gedaan verzet is hij bij vonnissen der Arr. Rb. te Assen van 26 Junij vrijgesproken. Bij de behandeling van dat verzet bewees hij tijdens de feiten, waarover 't eerste vonnis liep, reeds Med. Doctor geweest te zijn en zelfs bij de Geneesk. Comm. in Overijssel zijn diploma te hebben doen viseren, en tijdens de feiten in 't tweede vonnis gestraft, reeds Art. Obst. Doctor te zijn geweest: hij beweerde op dien grond, dat hij in allen gevalle niet geheel onbevoegd, maar alleen plaatselijk of betrekkelijk onbevoegd was tot de uitoefening der verloskunde, en dat dus niet art. 18 maar alléén art. 19 der wet van 12 Maart 1818 was overtreden, waarover alléén de kantonregter bevoegd was; maar dat ook het uitoefenen der verloskunde door een Med. Doctor, zelfs geen Art. Obst. Dr zijnde, niet op straffe was verboden, daar art. 11, 12 en 13 der wet van 12 Maart 1818 zijn ingetrokken bij art. 1 der wet van 27 Maart 1838, en bij deze laatste wet de straf bedreigende bepaling, invoegen in de ingetrokkene artikelen zou kunnen geacht worden te liggen, niet was herhaald of vastgesteld. De regtbank aannemende dat hier art. 19 der wet niet van toepassing was, heeft op den opgegevenen grond bij de twee gemelde vonnissen den hr *J. F. Nieuhoff* vrijgesproken.

Eene dienstmeid hare dienst alhier verlatende om in een nabuurig dorp te [illegible] iemand te dezer stede eene groote doos in bewaring, waarin zij zeide eenig geld en andere goederen geborgen te hebben. Daags daarna bespeurde men aan die doos eene verdachte reuk, en werd daarin 't lijk van een pas geboren kind gevonden. De zaak is in handen van 't geregt; de dienstmeid is dadelijk verhoord en 't lijkje door deskundigen onderzocht; doch er is geene reden gevonden haar in hechtenis te stellen.

"In den vroegen morgen van 25 dezer, omstreeks drie uur, is er brand ontstaan ten huize van *Bouwe Harmsen* te Gasselternijeveen, waardoor het grootste gedeelte van het voorhuis en de geheele daaraan verbondene schuur is afgebrand. Ofschoon dit huis geen el van de belendende gebouwen verwijderd stond, is het der ijverige hulp van alle ingezetenen, door de brandklok gewekt, spoedig gelukt de vlammen te bedwingen, zoodat het voorhuis, waarin zich het grootste deel van den inboedel bevond, slechts tot de zolders is afgebrand, waardoor het grootste deel van dien inboedel is bewaard gebleven; het is ook hier weer gebleken, wat goede orde en krachtsinspanning vermogen, daar men geene andere bluschmiddelen dan brandemmers had, doch met het hierin aangebragte water het brandende huis als het ware bedekte. Het huis en de inboedel waren tegen brandschade gewaarborgd; de oorzaak van den brand is meer dan waarschijnlijk aan kwaadwilligheid toeteschrijven.

Buitenland.

De strijd die den 23 te Parijs begon, was den 26 smorgens nog niet geëindigd. Parijs was dagen lang

het tooneel van een moorddadigen burgeroorlog. Met grof geschut werden onderscheiden gedeelten der stad, waarin de opstandelingen zich verschanst hadden, ingenomen. Van weerszijden werd met moed en verbittering gestreden, en menig gruweldaad ook in de hitte des strijds gepleegd. De kern der opstandelingen waren werklieden der nationale werkplaatsen, waarbij zich eene menigte ontslagen galeiboeven en 't schuim der Parijsche bevolking voegden. 't Doel des opstands was blijkbaar omverwerping der bestaande orde van zaken en oprigting der *roode republiek*, dat is eener republiek met bloedkleurige vaan, die naar communistische beginselen ingerigt, beginnen zou met de gegoeden ten behoeve van 't gepeupel en deszelfs aanvoerders uitteplunderen. Uit een aantal steden kwam de nationale garde naar Parijs om voor de zaak der orde te strijden, maar ook de opstandelingen ontvingen versterkingen van buiten.

Den 23 nam, op bevel van den president der Nationale Vergadering en van de Uitvoerende Commissie, de minister van oorlog, generaal *Cavaignac*, 't bevel op van alle troepen, nationale gardes, mobile gardes en linietroepen.

'sMorgens van den 24 nam de geheele Uitvoerende Commissie haar ontslag, hetwelk door de Nationale Vergadering onmiddellijk aangenomen werd. De Commissie had het vertrouwen verloren; allerlei kwade geruchten liepen omtrent haar rond; twee harer leden werden zelfs gezegd niet vreemd aan den opstand te zijn. Deze geruchten droegen er toe bij, dat 't ontslag der Commissie met genoegen werd vernomen. Ook 't geheele ministerie nam zijn ontslag, doch blijft vooreerst in functie. Daarna besloot de Vergadering, „dat de republiek de kinderen en weduwen aanneemt der burgers, die den 23 Junij zijn gesneuveld en van hen die verder zouden vallen in den strijd voor de orde, de vrijheid en de republikeinsche instellingen. [illegible] zij, na hevige woordenwisseling, [illegible] aan, waarbij Parijs in staat van beleg gesteld en alle magt aan den generaal *Cavaignac* opgedragen werd.

Algemeen roemt men de wijze waarop de generaal *Cavaignac* zijne dictatoriale magt heeft gebruikt.

De Nationale Vergadering was bijna onafgebroken vergaderd. Telkens ontving zij van uitgezonden medeleden en van de overheden berigten van den staat van zaken. In de zitting van den 25 verleende zij 3 millioen francs voor onderstand der behoeftige bevolking van het departement der Seine, welke onderstand aan de woningen der arbeiders in geld en levensmiddelen zou worden uitgereikt. In deze zitting werd eene drukpers met al haar toestel in de vergadering opgerigt, ten einde onmiddelijk hare decreten te kunnen uitvaardigen. In den nacht van 25—26 nam de Vergadering een decreet aan, waarbij de deportatie-straf uitgesproken wordt tegen elk die met de wapenen in de hand gevat wordt; zijnde daarmede gelijkgesteld alwie barricades helpt oprigten.

Een berigt uit Parijs, van den 25 savonds 7 ure, behelst het volgende:

De strijd is niet geëindigd, zoo als de generaal *Cavaignac* gehoopt had. Hij duurt reeds den geheelen dag met eene hardnekkigheid voort, waarvan inderdaad geen voorbeeld is te geven. Sedert drie ure namiddag is 't vuur heviger dan ooit geworden, vooral op drie punten, waarvan de opstandelingen geheel meester waren: 't klooster St. Lazare, la Chapelle en de boulevard Beaumarchais. Onmogelijk is het een denkbeeld te geven van de sterkte der barricades, aan den kant van Montmartre, La Chapelle en Lazarre, opgerigt. Men ziet er een vierkant, onder anderen, die eene stevige vesting mag genoemd worden.

Ten zes ure zijn nogthans de twee groote barricades, aan de barrière Rochechouart gevormd, door de linietroepen en de nationale garde ingenomen. Ook 't klooster St. Lazarre werd genomen, en men zag zich nagenoeg van Montmartre meester. Maar op dit oogenblik (7 ure) duurt de strijd levendiger voort dan vroeger.

Gedurig hoort men aan den kant der boulevards du Temple, Beaumarchais en van de voorstad St. Antoine, het geschut losbarsten.

Het was ook hoog tijd, dat St. Lazarre en Montmartre vermeesterd werden. Sedert het begin van den strijd was dit gewigtig punt geheel van troepen ontbloot en de werklieden, van alle gemeenschap meester, dreigden alles in brand te zullen steken, als zij gedwongen zouden worden te wijken. Men heeft groote bakken met terpentijn en pik, benevens ontzaggelijke massa's werk zien aanbrengen, ten einde dit hun helsche plan ten uitvoer te brengen. Maar de levendigheid van den aanval, die hen verjoeg, heeft hun zulks belet. Nogthans hebben zij ééne enkele poging gedaan; een der huizen is, door middel eener brandspuit, met alcohol bespoten geworden; maar de proef is niet gelukt, hetzij dat de opstandelingen den tijd niet hadden 't huis in den brand te steken, hetzij dat de alcohol geen vuur gevat heeft.

Gedurende de beide dagen, waarin zij van Montmartre meester gebleven zijn, hebben zich de werklieden aan de afgrijselijkste bedrijven overgegeven. Herhaaldelijk zijn in alle huizen, zonder onderscheid, huiszoekingen gedaan, niet alleen om er wapenen te zoeken, maar ook om de bewoners te noodzaken, met hen te strijden. [illegible], die op die wijze driemaal op één dag doorzocht geweest zijn. Daarenboven hebben de werklieden heden eene publicatie aangeplakt, waarbij zij de inwoners tot de wapenen oproepen. „Wij zullen vermoor- „den of vermoord worden," riepen zij den bewoners toe: „maar wij zullen niet wijken. Bidt God, dat wij de „overwinning behalen; want, wanneer wij overwonnen „worden, dan wordt Montmartre tot den laatsten steen „in de asch gelegd." Hoezeer grootendeels verjaagd, zijn de opstandelingen op dit uur nog meester van eenige punten van Montmartre. Niets haalt bij den angst, sedert twee dagen door de ongelukkige bewoners van die wijk doorgestaan. Met elk oogenblik wachtten zij plundering en moord.

De nationale garde in die wijk trachtte zich te vergeefs te wapenen. Zoodra zij een dertig man sterk waren, werden hun de wapenen ontnomen. Een officier, die zich in zijn uniform vertoonde, werd, op bedreiging van vermoord te worden, gedwongen zich aan hun hoofd te stellen.

Intusschen wordt overal nog gevochten. Nimmer is eenige opstand bloediger geweest. Onafhankelijk van de boulevards Beaumarchais en du Temple, alsmede van de voorstad St. Antoine, barsten van tijd tot tijd gevechten los in de wijken, die men tot de rust hersteld waande.

Het dagblad *la Presse* is heden op bevel van den generaal *Cavaignac* aan den brieven post in beslag genomen. Te midden der bedroevende omstandigheden, waarin de staat zich thans bevindt, wordt de aanhou-

dende oppositie van dat blad algemeen afgekeurd.

't Is voor alsnog onmogelijk, 't getal der opstandelingen te bepalen; 't eenige dat met zekerheid kan worden gezegd, is, dat het meestal arbeiders zijn van de nationale werkplaatsen. De werklieden van de particuliere werkplaatsen hebben aan den opstand geen deel willen nemen. 't Grootste gedeelte dezer lieden heeft zich echter niet bij de nationale garde willen voegen, omdat zij op hunne broeders niet wilden schieten, doch hebben zij zich ook niet met de opstandelingen willen vereenigen.

In de berigten over 't gebeurde te Parijs op den 23, vindt men de volgende bijzonderheden betrekkelijk de vermeestering eener barricade bij de poort St. *Denis*. Slechts zeven mannen en twee vrouwen hielden op en achter de barricade stand; een der mannen plaatste zich regt op de spaken van het wiel eens rijtuigs, met eene wapperende vaan in de eene en het zwaard in de andere hand; de anderen openden van achter de barricade een hevig geweervuur. De nationale garde beantwoordde hetzelve, en de man viel met zijne vlag, om nimmer weder optestaan.

Een rijzig en schoon meisje, blootshoofds, de haren met een lint te zamen gebonden, met ontbloote armen, en een gestreept barège kleed uitgedoscht; een meisje, dat te oordeelen naar hare kleeding en houding, tot den stand der winkeldochters scheen te behooren, maakte zich van het gevallen vaandel meester, klom over de barricade en trad naar den ingang van de straat Cléry, terwijl zij met hare vaan zwaaide en de nationale gardes door stem en gebaren uittartte.

De gardes gaven, het zij tot hunne eer gezegd, geen vuur, toen zij het schoone en heldhaftige meisje voor de loopen hunner geweren zagen. Maar het schieten hield van achter de barricade niet op. Driemaal ontvingen de gardes de schoten der oproerlingen, zonder ze te beantwoorden; eindelijk echter gaven ook zij vuur en het meisje viel doodelijk getroffen neder.

Naauwelijks was zij en met haar de vlag verdwenen, of de andere vrouw snelde toe, rigtte de vlag weder op, bleef daar zoo een oogenblik met het hoofd der gevallene in hare hand staan, stond weder op en snelde met de banier naar de barricade terug, van waar de woedende, de garde met steenworpen overlaadde.

Vreesselijk werd daarop de strijd; van alle zijden, uit alle rigtingen werd gevuurd; en de nog altijd strijdende vrouw viel met vier der haren op de barricade neder, terwijl het geweervuur in de voorste gelederen der garde eene niet minder vreesselijke slagting aanrigtte.

Op dezen oogenblik deboucheerde het 2de legioen der nationale garde op den boulevard. De barricade telde nog slechts één enkelen verdediger, die manhaftig stand bleef houden en vuurde. Een garde, wiens naam tot dusverre onbekend gebleven is, zonderde zich daarop snel van zijne krijgsmakkers af en beklom met de sabel in de vuist de barricade, zonder op het gevaar te letten, dat hem van alle zijde bedreigde. Hij wendde het op hem gerigte geweer met de sabel af en toen ontstond tusschen beide even dappere mannen een worstelstrijd, een strijd op leven of dood, die beslecht werd door de ter hulpe snellende gardes, welke den oproerling ontwapenden. Zijn leven werd gespaard.

Maandag is te Parijs in de voorstad St. Antoine nog hevig gevochten. 's Avonds was men den opstand overal geheel meester. Hoeveel goed en bloed bij gekost heeft, weet men nog niet, maar geene der fransche omwentelingen heeft over de hoofdstad zooveel ijsselijks gebragt. De aartsbisschop van Parijs is den 25, toen hij kwam om vrede te maken, door de muitelingen met geweerschoten ontvangen en zwaar gewond.

Heden overleed, na eene langdurige ongesteldheid, onze oudste dochter *Maria*, in den jeugdigen leeftijd van 22 jaren en ruim 3 maanden.

Westervelde, Mr J. TONCKENS.
23 *Junij* 1848. G. TONCKENS—KIJMMELL.

Heden overleed, na langdurige ziekte, kalm en gelaten, mijne zeer geliefde oudste dochter *Jansje Luxwolda* in den bloeijenden leeftijd van bijna 21 jaren.

Allen, die haar zacht en beminnelijk karakter gekend hebben, zullen eeniger mate kunnen gevoelen, wat ik in haar verlies en hoezeer 't mijn moederharte moet treffen. 't Vertrouwen op gelukkig wederzien, gesterkt door de troostgronden der godsdienst, zal, hoop ik, mij kracht geven, ter berusting in Gods wil.

Smilde, 26 *Junij* 1848. *Wed.* S. LUXWOLDA.

Op vrijdag den 7 Julij 1848, des voormiddags te 10 uren te beginnen, zullen te Assen, ten sterfhuize van den Heer Mr. *J. Hofstede*, ten verzoeke van deszelfs beneficiaire erfgenamen, door Mr. *A. Homan*, Notaris te Assen, publiek worden verkocht de door den gemelden overledene nagelatene inboedel, **Kleederstukken, Boekwerken** en **Zilverwerk**, enz.

LOTERIJ, 3e kl., 1.—3. lijst: n. 2697 *f* 25000; n. 864 *f* 2500; n. 2497 en n. 15138 *f* 1250; n. 5253, 11206, 7419, 9118, 11772, 8765, 12128, 1656, 5526 elk *f* 1000.

Koevorden, 28 *Junij*. Rogge *f* 4.50; Boekweit *f* 4.00; Boter, ned. pond *f* 0.50.

Hoogeveen, 27 *Junij*. Rogge *f* 4.97$\frac{1}{2}$; Boekw. *f* 5.00; Haver *f* ».»; Boter n. pond *f* 0.60.

Ter markt aangebragt: 157 mudd. Rogge; 56 mudd. Boekweit; 0 mudd. Haver; 260 pond. Boter.

Assen, 29 *Junij*. Rogge *f* 5.00 a *f* 4.50; Boekw. *f* 4.50 a *f* 3.80; Aardapp. *f* 1.25 a *f* 1.00; Boter ned. pond *f* 0.65 a *f* 0.62$\frac{1}{2}$; Hooi ».» n. p. *f* ».»; Stroo 100 n. p. *f* 2.00.

Aantal: 68 mud Rogge; 40 mud Boekweit; 30 mud Aardap.; 70 ned.p. Boter; 0 n.p. Hooi; 2000 n.p. Stroo; Wagens 70.

Groningen, 27 *Junij*. Tarwe *f* 5.75 a *f* 7.25. Rogge *f* 4.10 a *f* 4.90. Boekweit *f* 4.40 a *f* 6.00. Gerst *f* 2.40 a *f* 3.00, knobbe *f* 3.00 a *f* 3.60. Dikke haver *f* 2.30 a a *f* 3.35. Voerhaver *f* 2.10 a *f* 2.35. Paardeboonen *f* 4.50 a *f* 4.90. Koolzaad *f* 10.50 a *f* 10.60. Gort grove *f* 6.00 a *f* 6.25, parel 100 ned. pond *f* 9.50 a *f* 10.50. Raapolie per vat *f* 35.00. Tarwe in een doen. Rogge 10 ct lager afgegeven. Boekweit, als genoteerd aan consumptie gedaan. Garst lusteloos. Haver over 't geheel lager verkocht. Boonen als voren. Koolzaad, met weinig handel. Gort slap.

Kampen, 26 *Junij*. Tarwe *f* 8.00 a *f* 9.00. Rogge *f* 5.40 a *f* 5.70. Boekweit *f* 4.50 a *f* 5.50. Garst *f* 3.80 a *f* 4.30. Boter $\frac{1}{8}$ ton *f* 14.00 a 14.75.

Amsterdam, 28 *Junij*. Werk. Sch. 2$\frac{1}{2}$ pct 42$\frac{1}{8}$ a $\frac{1}{2}$; dito 3 pct 48$\frac{5}{8}$ a $\frac{7}{8}$; dito op resc. 3 pct » a »; Werk. Sch. 4 pct 64$\frac{1}{4}$ a $\frac{1}{2}$; O.I. leening 4 pct 63 a $\frac{5}{8}$; Am. Synd. 3$\frac{1}{2}$ pct 62 a $\frac{1}{8}$; Handelm. 4$\frac{1}{2}$ pct » a »; Haarlemmerm. 5 pct » a »; Aand. Rijnspoorw. 4$\frac{1}{2}$ pct 64$\frac{7}{8}$; Aand. Holl. Spoorw. » a ».

Onze fondsen zijn deze week willig en heden, op de tijdingen uit Parijs, in prijs verbeterd.

Te *Assen*, bij VAN GORCUM EN COMP., Provinciale Drukkers.